

De strijd van de studenten in Frankrijk

Het topje van de ijsberg

van de strijd van de internationale arbeidersklasse

In Frankrijk, België, Duitsland, Italië en Spanje komen jongeren van 'Generatie Z' tegelijkertijd in opstand tegen de toekomst van armoede en oorlog die het kapitalisme hen belooft: *"Al sinds onze geboorte zijn er voortdurend crises"*. Als reactie op de beweging in Frankrijk tegen bezuinigingen op het onderwijs (*"6 miljard voor het leger, maar geen cent voor scholen"*), stromen via sociale media vanuit de hele wereld solidariteitsbetuigingen binnen: *"Jullie strijd is onze strijd!"*

Geconfronteerd met de woede van jongeren is de enige reactie van regeringen brute onderdrukking. In Frankrijk heeft een student een oog verloren en een andere een hand; in België werden demonstraties verboden in de regio *Luik*, maar desondanks gingen 50.000 mensen in Brussel de straat op. Ook in Madrid zijn studenten in elkaar geslagen tijdens demonstraties ter ondersteuning van de lerarenstaking. In Berlijn hebben jongeren gedemonstreerd tegen de dienstplicht. En in Italië, in Turijn, Rome en Napels, zijn studenten de straat opgegaan uit solidariteit met de strijd in Frankrijk.

Deze strijd is het topje van de ijsberg van een enorm gevoel van onbehagen en ontevredenheid onder de gehele internationale arbeidersklasse, die overal geconfronteerd wordt met de verslechtering van de levensomstandigheden, met toenemend militarisme en oorlogsvoorbereidingen: bij Airbus en in de onderwijssector in Spanje, bij het Parijse openbaarvervoersnetwerk (RATP), in de strijd tegen bezuinigingen op sociale uitgaven in België en Argentinië, of bij de textielstakingen in Faridabad (Delhi) in India.

Jongeren in onzekere banen zijn de kinderen van de arbeidersklasse. Hun strijd put kracht uit de toegenomen strijdbaarheid sinds de „Summer of Discontent“ in Groot-Brittannië in 2022, uit de strijd tegen de aanval op de pensioenen in Frankrijk in 2023, uit reflectie en discussies over hoe te strijden, en uit de les dat offers alleen maar tot nog meer offers leiden. En ze strijden voor hun toekomst, die wordt bedreigd door de onoplosbare economische crisis, door oorlog en de klimaatramp.

“Ze stelen onze toekomst, en we weigeren ons te laten monddood maken!”

Deze strijd van jongeren duidt op een ingrijpende verschuiving in het sociale klimaat op internationale schaal. Op straat bespreken onbekenden wat ze moeten doen en hoe ze moeten strijden; tijdens bijeenkomsten en demonstraties spreken mensen voor het eerst sinds jaren onbevreesd over revolutie. Deze nieuwe generatie die de strijd aangaat, is grotendeels onervaren, maar heeft tegelijkertijd de last van het verleden van zich afgeschud – de anti-communistische campagnes na de ineenstorting van het stalinisme en de afwijzing van politiek engagement.

Velen verwijzen naar mei '68 en vragen de ouderen hoe het toen was. Wat mei '68 en de huidige situatie vooral gemeen hebben, is het vermogen om het vooruitzicht op een

andere samenleving, op een alternatief voor het kapitalisme, naar voren te brengen. En in die zin sluit de strijd van jongeren voor de toekomst aan bij een groeiend bewustzijn – niet alleen onder politieke minderheden, maar in de hele arbeidersklasse – met betrekking tot het vooruitzicht op een confrontatie met het kapitalisme.

De gezamenlijke strijd van verschillende generaties toont aan dat we geen verbetering kunnen verwachten van de beloften van de bourgeoisie. De aanvallen op onze levensomstandigheden zijn wereldwijd: loonerosie door inflatie, ontslagen, bezuinigingen op sociale uitkeringen, hogere werkdruk en langere werktijden, het onvermogen om toegang te krijgen tot fatsoenlijke huisvesting, en een gebrek aan toekomstperspectieven voor onze kinderen. Het kapitalisme zakt weg in een spiraal van crises, oorlogen en ecologische rampen.

“geen toekomst, geen kalmte”

Daarom luidt de strijd van de jongeren massale strijd van de arbeidersklasse in over de hele wereld. Dit geldt meer bepaald in de Europese landen, waar arbeiders de meeste ervaring hebben opgedaan. Alleen de arbeidersstrijd is in staat een alternatief aan te dragen, echte solidariteit te smeden en te laten zien hoe ware eenheid eruit kan zien

Toen een historicus op de Franse radio werd gevraagd wanneer de huidige studentenbeweging zou eindigen, luidde zijn antwoord: *"Wanneer jongeren zich op zo'n massale schaal mobiliseren, geven ze uiting aan wat er onder de oppervlakte van de samenleving sluimert en luiden ze andere sociale bewegingen in die nog zullen komen"*. Dat is wat er in mei '68 gebeurde. Maar destijds duurde het bijna een jaar voordat er in buurlanden strijd ontstond, zoals het geval was met de Italiaanse „Autunno caldo“ (Hete Herfst) van 1969. Tegenwoordig ontstaan er echter tegelijkertijd strijdbewegingen in verschillende landen.



benelux@internationalism.org

In tegenstelling tot de valse keuze van „ieder voor zich“, komt de rijping van het bewustzijn tot uiting in de poging om een verenigde en bewuste strijd op te bouwen.

Solidariteit, algemene vergaderingen en uitbreiding: de strijdmethoden van de arbeidersklasse

De recente strijd van jongeren in Europa heeft vanaf het begin geput uit de historische methoden van de arbeidersstrijd en is een voorbode van de gevechten die zich in toekomstige stakingen zullen ontploffen.

In Frankrijk zijn universiteitsstudenten in staking gegaan uit solidariteit met middelbare scholieren; docenten hebben een menselijke keten gevormd om studenten te beschermen tegen politiegeweld; familieleden en veel arbeiders hebben deelgenomen aan massademonstraties, en sommigen aan de volksvergaderingen; in Spanje waren het de scholieren die hun solidariteit met de leraren hebben betuigd; studenten in België, Italië en Griekenland hebben zich gemobiliseerd ter ondersteuning van de strijd in Frankrijk. Deze uitingen van solidariteit, meer bepaald op internationale schaal, die ook duidelijk zichtbaar waren in de Airbus-strijd, zijn de ontluikende kiemen van mogelijke toekomstige internationale strijd – waarvoor de bourgeoisie zo bang is dat zij in België de binnenkomst in de gaten houdt van ‘radicale’ elementen die het ‘Franse virus’ zouden kunnen verspreiden.

De strijd om ervoor te zorgen dat discussies en beslissingen binnen de algemene vergaderingen plaatsvinden, is cruciaal om de controle over de strijd te behouden. Algemene vergaderingen die openstaan voor alle arbeiders en sectoren, evenals voor werklozen en gepensioneerden. Het is een valstrik om discussies te smoren en de vergaderingen te veranderen in lege hulsjes die louter stemmen over voorstellen van de vakbonden. De vergaderingen moeten de problemen van de strijd verduidelijken en op basis daarvan beslissingen nemen. De algemene vergaderingen in Parijs en andere steden in heel Frankrijk hebben de beweging gaande gehouden en getracht deze uit te breiden. Er zijn levendige discussies gevoerd in de vergaderingen, die voor de keuze stonden tussen vruchteloze confrontaties met de politie (zoals bij het schijnradicalisme van de oproep om „Matignon“ – de residentie van de premier – in te nemen), of het sturen van delegaties naar de werkende arbeiders om hen op te roepen zich bij de beweging aan te sluiten.

Tijdens de grote demonstraties in Frankrijk op 17 oktober zagen we een duidelijk voorbeeld van hoe de bourgeoisie een massale vertoning van staatsterreur gebruikt om uitzichtloze gewelddaden uit te lokken en zo de beweging in diskrediet te brengen, daarbij geholpen door de massamedia die brandstichting en plundering presenteren als de essentie van de protesten.

Er zijn ook belangrijke debatten gevoerd over oproepen van vakbonden tot actiedagen of zelfs alge-

mene stakingen. Onder het mom van een gezamenlijke strijd, houden die oproepen ons in werkelijkheid geïsoleerd – ieder in zijn eigen sector, met zijn eigen specifieke eisen, achter de vlag van zijn bedrijf of zijn vakbond. Echte uitbreiding begint wanneer de algemene vergaderingen

- massale delegaties naar de werkplekken sturen om met de arbeiders op elke locatie te discussiëren en hen bij de strijd te betrekken;

- wanneer zij zich verenigen in gezamenlijke vergaderingen en gemeenschappelijke eisen verdedigen;

- wanneer zij de controle over hun beslissingen behouden door ervoor te zorgen dat comités en subcommissies verkozen worden en verantwoording aan hen afleggen.

Tot nu toe is de grootste moeilijkheid waarmee de jongerenstrijd in Frankrijk te kampen heeft, dat de strijd zich niet heeft uitgebreid naar de werkplekken – ondanks het wijdverbreide gevoel van solidariteit – in tegenstelling tot mei ’68 of de strijd tegen de CPE (eerste arbeidscontract voor jongeren) in 2006.

“Dit is slechts het begin, de strijd gaat door” (slogan uit mei ’68)

Als de strijd van de proletarische jeugd zich niet uitbreidt naar de arbeidersklasse als geheel (wat niet geheel kan worden uitgesloten), zal deze gedoemd zijn te mislukken. Maar de strijd van de nieuwe generatie zal doorgaan met de ontwikkeling van strijdbewegingen in de gehele arbeidersklasse. En hij zal ook verdergezet worden door pogingen – vaak aanvankelijk door minderheden – om na te denken over de ervaringen en lessen te trekken uit de strijd. Leren van onze eigen strijd draagt niet alleen bij aan de kracht en omvang van toekomstige bewegingen, maar baant ook de weg naar een openlijk politieke strijd voor de vernietiging van het kapitalisme en de vervanging ervan door een werkelijk communistische samenleving, op wereldschaal. De weg is lang en bezaaid met moeilijkheden, maar het is de enige die de mensheid een toekomst op deze planeet kan bieden.

19 oktober 2026

Internationale Kommunistische Stroming

Samen de discussie aangaan

Militanten van de IKS nemen actief deel aan de beweging. Een belangrijk teken van de rijping van het bewustzijn is het feit dat een aantal van onze moties, waarin een daadwerkelijke uitbreiding van de strijd wordt voorgesteld, door de Algemene Vergaderingen zijn aangenomen. We moedigen iedereen aan die dieper wil nadenken en discussiëren over de ideeën in dit pamflet om onze website te bezoeken (nl.internationalism.org) en ons te schrijven (benelux@internationalism.org)

We organiseren openbare bijeenkomsten in verschillende landen en talen, zowel online als ter plaatse, waar we al deze kwesties rechtstreeks kunnen bespreken. Wil je op de hoogte blijven van de data en locaties van onze bijeenkomsten? Kijk op de website van het IKS en op sociale media.